

Seuran toiminta-ajatus

SK Vuoksi ry (Suunnistus-Klubi Vuoksi) on Imatran - Ruokolahden seudulla toimiva suunnistuksen erikoisseura.

SK Vuoksen toiminta-ajatuksena on tarjota suunnistukseen liittyvää ympärivuotista harrastustoimintaa ja tapahtumia seuran jäsenistölle ja muille lajista kiinnostuneille Imatran - Ruokolahden seudulla. Seuran toiminta sisältää suunnistuksen eri lajimoot. Seuran kehittymisen kannalta tärkeitä seikkoja ovat:

- toiminnan kehittäminen kohti huippu-urheilua
- lähialuekarttojen tekeminen ja päivittäminen
- sujuva siirtyminen rastikerholaisesta aktiiviseksi suunnistajaksi
- yhteistyö lähialueen seurojen kanssa
- valmennustoiminnan laajentaminen
- seuran talouden pitäminen terveellä pohjalla

SK Vuoksi tarjoaa toimintansa kautta jäsenistölleen mahdollisuuden suunnistuksen harrastamiseen eri ikävaiheissa vauvasta vaariin ja eri tasoilla kuntoilusta kilpa- ja huippu-urheiluun. Toiminnassa korostetaan lajin sopivuutta koko perheelle, lajin eettisiä periaatteita, luonnon arvostamista sekä kaikinpuolista terveyden edistämistä.

Mukaan toimintaan

SK Vuoksessa on jäseniä noin 400 ja jäsenmäärämme on kasvussa. Seurassamme on tarjolla monenlaisia mielenkiintoista tekemistä suunnistuksen ympärillä. Harrastaminen ja toimiminen ei ole meillä rasite, vaan mukavaa yhdessä oloa, nauttimista luonnossa liikkumisesta jokaisen omilla ehdoilla, ja monipuolisten kokemusten ja elämysten hankkimista. Voit tutustua seuramme toimintaan esim. tiistaisilla kuntorasteilla, tulemalla seuraamaan lasten ja nuorten HIPPO-rastikerhoa maanantaisin, osallistumalla kilpailujen ja harjoitusten järjestelytehtäviin, tulemalla mukaan seuran harjoituksiin ja muihin tapahtumiin, liittymällä kannustusjoukkoihin mm. Jukolan ja Venlojen viestiin tai liittymällä jäseneksi. Annamme mielellään lisätietoja. Ota rohkeasti yhteyttä.

Toimihenkilöitä

Johtokunta vuodelle 2012

- pj Taina Kaakinen (0400-769706)
- Annaleena Rita (044-3256105)
- Päivi Friari (050-4914406)
- Jukka Nenonen (0400-654927)
- Heikki Husu (0500-231890)
- Anssi Juutilainen (0400-489596)
- Jussi Miikki (050-3527756)
- Raimo Väisänen (0400-920050)
- Tarja Jäkälä (040-837 6011)

Sihteeri

- Annaleena Rita (044-3256105)

Kilpailu- ja karttajaosto

- pj Antti Kanerva (050-3395611)

Nuorisajaosto

- pj Jukka Nenonen (0400-654927)

Valmennusajaosto, seuratoiminnan kehittäminen

- pj Anssi Juutilainen (0400-489596)

Kunto- ja harrasteajaosto

- pj Jussi Miikki (050-3527756)

Tiedotusajaosto

- pj Annaleena Rita (044-3256105)
- Seurasiimari Juha Similä (040-5914996)

Talous, jäsenrekisteri

- Antti Kanerva (050-3395611)

Karttayhdysenkilö

- Antti Kanerva (050-3395611)

Kalusto

- Jukka Nenonen (0400-654927)

Asusteet

- Riikka Repo (050-5311333)

Kilpailuihin ilmoittautuminen

- Tarja ja Ville Jäkälä (040-5289397)

www.skvuoksi.fi

IMATRAN SEUDUN SÄHKÖ OY

Pääkirjoitus

Hikeä, pihkaa ja pilkettä silmäkulmassa!

”Elinvoimani ja tarmoni lisääntyi”
“Ajatukseni selkeytyivät ja kirkastuivat”
“Sain uutta uskoa huomiseen”
“Sain uutta intoa ja pirteyttä arkiaskareisiini”
“Elvyin ja rentouduin”
“Keskittymiskykyni ja valppauteni lisääntyivät”
“Sain lisää itsevarmuutta”
“Rauhoituin”
“Unohdin kaikki arkipäivän huolet ja murheet”

Muun muassa näin luonnonympäristössä liikkuneet kuvasivat elpymiskokemuksiaan Metsäntutkimuslaitoksen Luonnon virkistyskäytön valtakunnallisessa inventointitutkimuksessa. Saman tutkimuksen Ulkoilutilastosta 2010 käy ilmi, että reilut kaksi kolmesta suomalaisesta ulkoilee luonnossa viikoittain, puolet suomalaisista asuu enintään 200 metrin päässä lähimetsästä ja puolet suomalaisista asuu noin kilometrin päässä marjamailta ja sienimetsistä. Suunnistusta harrastaa 4,8 % koko väestöstä, meistä naisista hiukan pienempi osa eli 3,8 % ja miehistä 5,8 %. Harrastuskertoja tällä joukolla on keskimäärin 11,6 vuodessa, kolmasosalla kerrat jäävät yhteen tai kahteen ja viidenneksellä on harrastuskertoja yli 15. 65 vuotta täyttäneet ovat ahkerimpia suunnistajia, yli 15 harrastuskerran suunnistajia heistä on yli 35 %. Eniten suunnistuksen harrastajia väkilukuun nähden on alle 10.000 asukkaan kunnissa. Suunnistuksen harrastajamäärät jäävät kauas hiihdon, pyöräilyn ja luonnossa oleskelun taakse, jopa metsästystä harrastavia on enemmän (8,2 %).

(www.metla.fi/metinfo/monikaytto/lvvi/) Suunnistus on kuitenkin saanut mukavasti julkisuutta sekä huippusuunnistuksen televisiointien ja kuntosuunnistuksen nostettiin hienosti esiin vastikään YLE:n uutisissa. Lajimme on nyt aallonharjalla, otetaan siitä seurassakin kaikki irti!

Tämä vuosi on SK Vuoksen kymmenes toimintavuosi ja olemme jo aloittaneet ensi keväänä pidettävien seuran kymmenvuotisjuhlien valmistelut. Seuran toiminta on rakennettu näiden vuosien aikana kahden perinteikkään suunnistusseuran, Imatran suunnistajien ja Ruokolahden Suunnistajien, rakentamalle vahvalle pohjalle, samalla suunnaten katse tulevaisuuteen ja hakien tasapainoa tulevien huippusuunnistajien valmennuksen ja harjoittelumahdollisuuksien ja laajemmalle joukolle hyvinvointia ja terveyttä tuottavan harraste- ja kuntosuunnistuksen välillä. Aktiivinen toimintamme on saanut valtakunnallista arvostusta vuosi toisensa jälkeen – eikä vähiten sen vuoksi, että toiminnassa oikeasti näkyy tuo pilke silmäkulmassa.

Urheiluseura on yhteisöllistä toimintaa parhaimmillaan. Se perustuu vapaaehtoisuuteen, tasa-arvoisuuteen ja toisten huomioon ottamiseen. Jokainen voi toimia kiinnostuksensa ja oman elämäntilanteensa mukaan – joskus enemmän vastuuta ottaen, toisinaan nauttien osallistujana yhteisistä tapahtumista. Tämän lehden samoin kuin seuran uudet nettisivut olemme koonneet yhdessä, ja Facebook-sivut rakentuvat yhdessä tekemällä päivittäin. Tulevien lehtien kokoamiseen toivomme vielä lisää tekijöitä. Talkoisiin ja kilpailujen ja muiden tapahtumien järjestämiseen on jokainen tervetullut. Jaostot ja johtokunta kaipaavat uusia toimijoita. Seura tarvitsee jokaista jäsentään.

Seuran syyskokouksessa 24.11. suunnittelempa yhdessä tulevaa vuotta – tule mukaan! Voit ottaa yhteyttä myös jaostojen vastaaviin tai nettisivujen yhteydenottolomakkeella.

Annaleena Rita

Puheenjohtajan palsta

Mikä vuosi meillä onkaan ollut! Alkuvuonna hiihtosuunnistajat toivat monta SM- ja MM-mitalia ja erityisen mukava oli seurata ihan nuorten menestystä. Roosa, Liisa ja Lulu taistelivat 16-vuotiaiden sarjassa SM-viestihopeaa, vaikka ovat vasta 14-vuotiaita! Kesäsuunnistuksessa Essi nappasi ensimmäisen SM mitalinsa yösuunnistuksessa ja Henri ensimmäisen kesäsuunnistusmitalinsa sprinttimatkalta. Etelä-Karjalan Nuorten rasticuppiin osallistui 41 skvuokselaista ja Kaakon alueen yhteispisteissä olimme seurana neljänsiä. Hieno juttu! Onneksi olkoon kaikille upeasta kisamenestyksestä!

Lontoon olympialaisten vielä ollessa käynnissä, sain puhelun Story of Sport-nimiseltä yhtiöltä. Marko Lähtenmäki soitteli Riku Riihilahden puolesta sopiakseen kuvauspäivän ajankohdasta. He halusivat kuvata Sisu-ohjelmaan niiden seurojen toimintaa, jotka ovat joskus saaneet Pohjola-palkinnon hyvälle seuralle. Saimme hienosti väkeä paikalle ja seuran toiminnan kolme pääpainoaluetta, lapset, kilpailijat ja kuntoilijat pääsivät esille. Kuvauspäivänä aurinko paistoi ja mustikat olivat kypsiä! Ohjelma esitettiin 16.9. TV2:lla. Kiitos kaikille tähän savottaan osallistuneille.

Seuran nettisivut uudistettiin syksyllä. Seuran jäsenillä on oikeus päästä jäsensivuille, jossa on mm. johtokunnan pöytäkirjat. Tunnukset jäsensivuille saa lähettämällä viestin Annaleena Ritalle annaleena.rita@saunalahti.fi. Seuralla on myös Facebook sivut. Näitä pääsee lukemaan, vaikkei itse olekaan kirjautunut Facebookiin. Käykää klikkaamassa SK Vuoksen nettisivujen alareunasta Facebook-kohdasta itsenne seuran naamakirjaan niin pääsette lukemaan hauskoja juttuja ja näkemään uusimpia kuvia.

Tämä on minun viimeinen puheenjohtajan palsta. Toivotan kaikille oikein mukavaa talvikauden alkua. Nähdään syyskokouksessa ja pikkujouluissa Jaakkimassa 24.11.

Taina Kaakinen

ONEWAY
THE AUTHENTIC NORDIC SPORTS BRAND

Timo Tiira 13.10.1942 - 07.08.2012

07.08 -12 tuli suruviesti jota oli jo osattu odottaa. Seuramme pitkäaikainen jäsen Timo Tiira menehtyi pitkäaikaisen vaikean sairauden murtamana Etelä-Karjalan keskussairaalassa.

Timo syntyi Rautjärven Ilmeellä kolmilapsisen perheen vanhimpana lapsena saaden yhden veljen ja sisaren. Hän vietti lapsuutensa mm. Immolassa ja Jakolassa ja suoritti keskikoulun Imatran yhteislyseossa. Poliisin ammatin Timo aloitti vuonna 1967 Imatran nimismiespiirissä palvellen siinä koko virkauransa ajan, ja jäi täysin palvelleena eläkkeelle vuonna 2000 rikosylikonstaapelin vakanssilta.

Urheilu ja kilpailuvietti oli Timolla vahvasti veressä vielä eläkevuosinaanakin, ja lajikirjo oli monipuolinen käsittäen virka-aikana mm. suunnistusta, hiihtosuunnistusta, hiihtoa, ampumahiihtoa ja -juoksua, jääkiekkoa, kaukalopalloa ja salibändyä joissa tuli menestystä valtakunnallisellakin tasolla.

Suunnistuksessa Timo edusti koko ajan Imatran Suunnistajia ja RuSun ja ImSun yhdistyessä SK Vuoksea. Hän kuului ImSun kivikovaan viestijoukkueeseen joka seitsemänkymmentäluvun alussa oli Jukolan viestissä sijalla kolme, joka on ja todennäköisesti jääkin seuran parhaaksi sijoitukseksi siinä viestissä.

Oman urheilunsa lisäksi Timon harrastuksiin kuului myös hevosurheilu, jota hän omien hevostensa myynnin jälkeen teki ravijuttuja lehtiin kirjoittelemalla ja seuraamalla lajia aktiivisesti.

Vahvasti isänmaallisena ihmisenä Timo reservin upseerina osallistui aktiivisesti myös reserviläisten suunnistus, ampumasuunnistus ja maastokilpailuihin.

Vielä viime vuoden lopulla Timo "huru-ukko" lenkillä, johon kuuluivat Pertti Jäkälä, Kai Peltonen ja Seppo Kokko, sai ottamaan allekirjoittanutta lisenssin että saataisiin talvella hs-viestiporukka kasaan mutta kohtalo oli päättänyt toisin. Oli surullista seurata hyvän ystävän ja työkaverin hiipumista pois, olihan kolmen vuosikymmenen ajan tehty satoja yhteisiä työ- ja kilpailumatkoja.

Paavo Rahkonen

Kesän kilpailumenestys – Suomenkärjen tuntumassa

Kesän 2012 kilpailumenestys jäi jonkin verran edellisvuoden hyvästä saldosta. Ilahduttavaa oli uusien kykyjen nousu mitalikantaan ja muutenkin kokonaistason säilyminen Suomen kärjen tuntumassa. Mestaruuksia ja mitaleja saatiin v. 2011 verrattuna selvästi vähemmän ja siihen on useitakin syitä. Sitä tosiasiaa ei kuitenkaan voida sivuuttaa, että useita mitalisijoja menetettiin suunnistusvirheisiin. Pienestä kaikki on kiinni, varsinkin sarjojen kärkipäässä, mutta suorituksen hallintaan on harjoittelussa selkeästi panostettava lisää.

SM-kilpailut

SM-erikoispitkällä Korttesjärven polvenkorkeisessa varvikossa mitalikannassa pysyi vain H55 –sarjan Hannu Kurppa, napaten hopeaa. Ryhmä 1:n parhaat sijoitukset olivat Lauri Nenosen 13. ja Lauri Similän 17. sija H20 –sarjassa. H16 sarjassa Atso Salopelto sijoittui 20.:ksi ja D16-sarjassa Vilma Juvakka 19.:ksi.

Kevään toinen SM-kisa, sprintti, oli jaettu tänä vuonna kahteen eri paikkaan. Ryhmä 2 sprinttasi Seinäjoella Vjo toukokuun puolivälissä ja siellä ei SK Vuokselaista ollut mukana lainkaan. Tampereen Hervannassa järjestetyssä R1:n SM-sprintissä sen sijaan Henri Similä nousi vahvalla talven hiihtosuunnistus pohjalla pronssille 14 sekuntia kärjestä jääneenä. Samalla tämä oli Henrin ensimmäinen henkilökohtainen SM-mitali kesällä. D16-sarjassa Vila Juvakka ja Essi Väisänen olivat A-finaalissa sijoituksilla 21. ja 27. Yo-juhlien ajoittuminen samalle viikonlopulle karsi mm. SK Vuokselaisten osallistumista SM-sprinttiin. Ensi vuonna tilanne on varmasti toinen, kun mitaleista kamppaillaan Saimaan toisella puolella, Mikkelin keskustassa.

SM-kisat jatkuivat elokuun lopulla pitkän matkan mestaruuskilpailuilla. Ryhmä 1:n kisat järjestettiin Hämeenlinnassa ja Ryhmä 2:n Savitaipaleella. Hämeenlinnan vaativissa maastoissa parhaiksi sijoituksiksi jäivät Lauri Nenosen 9. sija H20-sarjassa ja Henri Similän 12. sija H17-sarjassa. A-finaaleihin tiensä selvittivät lisäksi Atso Salopelto H16- ja Essi Väisänen D16-sarjassa. Savitaipaleen supikossa H55-sarjan kolmikko Anssi Juutilainen, Veikko Kovanen ja Hannu Kurppa miehittivät sijat 5, 6 ja 9. Myös Raija Ryytty sarjassa D65 otti paikan kymppisakisissa, ollen lopputuloksissa 7.

SM-keskimatkan ja viestien SM-mitalit ratkottiin syyskuun puolivälissä, R1:n keskimatka kisattiin Savon Suunnan järjestämänä Joroisissa legendaarisissa Tervaruukinsalon suppamaastoissa, R2 puolestaan Hämeessä Kangasalla. Joroisissa SK Vuoksen edustajat nousivat mukavasti kärkimittelöihini vaikka mitalit jäivätkin vielä odottamaan seuraavaa vuotta. Lauri Nenonen jatkoi vakuuttavaa SM-sarjaansa ja sijoittui H20-sarjan tiukassa kisassa 4.:ksi. D16-sarjassa Vilma Juvakka paikkasi kesän epäonnistumisia ja sijoittui 5.:ksi ja samassa sarjassa alkukesän sairasteluista toipunut Essi Väisänen 11.:ksi.

SM-viesteissä H20-sarjalaiset Henri Similä-Lauri Nenonen-Tuomas Kotro pitivät seuran värejä pitkään kärki-kamppailussa, mutta ankkuriosuudella lopun virheet maksoivat lopulta mitalin ja sijoituksena oli 4. SK Vuoksella oli joukkueet lisäksi sarjoissa D21, D18 ja D16. Naisten pääsarjassa Riikka Laitinen-Marjut Turunen-Anni Toivaisen sijoitukseksi tuli 33., D18-sarjassa Essi Väisänen-Vilma Juvakka-Maiju Lonka päätyivät lopulta sijalle 13 ja D16-sarjassa vielä 14-vuotiaat Liisa Nenonen-Sonia Juutilainen-Roosa Similä sijalle 19. R2:n viestissä Orivedellä H55-sarjan kolmikko Veikko Kovanen-Hannu Kurppa-Anssi Juutilainen ei antanut muille mahdollisuuksia ja voittivat mestaruuden reilulla 8 minuutilla.

Kauden viimeinen SM-kisa, eli SM-yö kisailtiin Kouvolan Kuusankoskella, jossa nuorten sarjoissa palattiin jälleen mitalikantaan. Essi Väisänen hallitsi pimeän ja liukkaan kymenlaaksolaisen maaston ja nappasi hopeaa sarjassa D16. Muita kymmenen kärkeen sijoittuneita oli vain Hannu Kurppa sarjassa H55. Hienosti urakkansa selvittivät kuitenkin Henri Similä (H17) sijoittumalla 12.:ksi, sekä Tuomas Kotro (H20) ja Atso Salopelto (H16) sijoituksena molemmilla 15.

Essi Väisänen hopeamitalistina palkintopallilla.
Kuva Henri Similä

Muut kilpailut

Muissa merkittävässä kesän kilpailuissa tuli kärkipään sijoituksia mm. Kainuun Rastiviikolla, jossa kokonaiskilpailussa ja eri osakilpailuissa seuran värejä näkyi mukavasti tuloslistojen kärkipäässä.

Jukolan ja Venlojen viestissä odotellaan edelleen sijoituksia 100 parhaan joukkoon. Edellytykset molemmilla ykkösjoukkueilla ovat jopa 50 joukkoon, mutta se edellyttää suoritusvarmuutta koko joukkueelta ja varsinkin isojen virheiden karsimista. Mielenkiinnolla jäämme odottamaan ensi kesää – mutta sitä ennen katset kohti talvea ja SK Vuoksen entisestään vahvistunutta ja kovempikuntoista joukkoa.

Anssi Juutilainen

Venlojen 1. joukkueen tavoitteena oli Lappeen Rionnon lyöminen. Anni Toiviainen suunnistaa tiukalla asenteella ja tavoite toteutuu!

Juhlat kannattaa järjestää – mansikkakakkuja Valio-Jukolassa.

Kuvat Virpi Juutilainen

Kuuminta muoti – rastilippukynnet.

Hippoleiri 2012 Oronmyllyllä

Hippoleirin suunnittelu aloitettiin maaliskuussa tiedustelemalla Oronmyllyn toimintakeskukselta mahdollisuutta järjestää leiri heidän alueella. Oronmyllyltä otettiin meidät ilolla vastaan heidän suunnitustaustansa vuoksi. Saamamme tarjouksen pohjalta suunniteltiin leirin runko ja laskettiin kustannukset. Leirin ohjelman pohjana käytettiin jo ”legendaarisiksi” muodostunutta runkoa edelliseltä kesältä pieniä aikatauluviilauksia lukuun ottamatta.

Antti ja Jussi kävivät kesällä tutustumassa maastoon saatuaan kartan Rapsulta. Antti ajantasaisti kartan jonka jälkeen päästiin aloittamaan ratojen ja harjoitusten suunnittelu. Jussi otti vastuulle lauantain harjoitukset Korhosen Mikan ja Husun Heikin avustuksella. Antti sai vastuulleen perinteisesti sunnuntain leiriviestin. Legendaariset leiriolympialaiset suunnitteli Taina.

Vihdoin koitti odotettu elokuun ensimmäinen viikonloppu ja leiri päästiin aloittamaan! Leirille osallistui vanhempia, ohjaajia ja junnuja reilut seitsemänkymmentä. Mukana oli junnuja myös Joutsenon Kullervosta. Lauantaina mukana oli myös Simpeleen Urheilijoiden hiihtäjäjunnua lajiimme tutustumassa.

Leiri aloitettiin hieman pilvisissä merkeissä lauantai aamupäivällä jakaen majoitukset. Leiriläisten majoituessa oli ”koneosasto” jo täydessä vauhdissa. Lippuja vietiin ja siimaria levitettiin päivän harjoituksia varten kiihtyvällä vauhdilla. Vihdoin leiri päästiin aloittamaan. Suoritettiin lipunnosto ja käytiin läpi pelisäännöt.

Lauantain ohjelmaan kuului mm. sprinttisuunnistusta, suorasuunnistusta, sekä RR ja TR harjoitukset. Vähän isommat junnut tekivät iltapäivällä ensimmäisiä taitoharjoituksia. Tietenkin tarjolla oli myös legendaarinen emit-parkour, joka ei jättänyt ketään kylmäksi.

Päivällisen jälkeen oli vuorossa leiriolympialaiset jossa nähtiin jälleen kerran toinen toistaan huikeampia venymisiä ja esityksiä. Olympialaisten jälkeen oli saunomisen ja uimisen vuoro. Eikä siinä vielä kaikki, oli monien pienten leiriläisten kohokohdan aika. Tikkupulla. Tuohon maagiseen elintarvikkeeseen huipentui monen leiriläisen lauantai. ”Isi, onko tämä se leiri jossa paistetaan tikkupullaa?” kysyi eräs leiriläinen isältään autoa aamulla pakattaessa. Toki iltapalaksi oli tarjolla myös voileipiä sekä perinteistä grillimakkaraa. Mutta kuitenkin parasta oli avotulella tikun päässä noettu, sisältä aavistuksen ”aldente” pullataikina kera vadelmahillon... Siinä vasta jotain. Iltapalan jälkeen oli vielä mahdollisuus pimeävaellukseen ja parikymmentä hurjaa lähtikin kohti lepakkoluolaa...

Hyvin nukutun yön jälkeen sunnuntiaamuna, aamupalan jälkeen päästiin aloittamaan legendaarinen leiriviesti. Osuuksia oli kaikille, niin junnuille, vanhemmille, kuin ohjaajillekin. Yhteislähdössä oli suurta urheilujuhlan tunnelmaa. Rasti- ja tukireittiläiset starttasivat viisi minuuttia ennen suorille radoille lähteneitä. Pian kaikki joukkueet pääsivät maaliin ja oli taas aika saunomisen ja syömisen. ”Koneosastolla” oli toki vielä yllättäen lippujen hakeamista ja siimarin kelaamista. Ruokailun jälkeen jaettiin leiriviestin palkinnot ja aloitettiin kotimatka kukin omaan tahtiin.

Leiri onnistui yli odotusten. Se ei kuitenkaan onnistuisi ilman kaikkien vapaaehtoisten ohjaajien panosta. Halumme kiittää kaikkia ohjaajia, mukana olleita vanhempia, ”koneosastoa” ja leiriläisiä hyvästä tunnelmasta. Iso kiitos myös Oronmyllyn toimintakeskuksen henkilökunnalle ja keittiön väelle hyvästä ruuasta ja palvelusta.

Riikka ja Jussi

Hippo-rastikerhon vuosi

Hippo-rastikerhoon ilmoittautui tänä vuonna 68 lasta. Ensimmäisellä kerralla 23.4. oli vielä lunta maassa siellä täällä, mutta Vuoksenniskan koulun pihalla päästiin hyvin vauhtiin. Kevätkaudella suunnitettiin vielä Virasojan ja Vaaitilan koulujen maastoissa. Kausi päättyi SK Vuoksen järjestämään Kaakon alueen Nuorten Rasticupin osakilpailuun, joka pidettiin 13.6. Niskalammella. Kisoissa kilpaili 222 nuorta suunnistajaa 12 eri seurasta.

Syyskauden aloitimme Hippo-leirillä Oronmyllyllä. Kauniskalliolla 20.8. saimme vieraiksemme Story of Sportin, joka Riku Riihilahden johdolla kuvasi mm rastikerhon toimintaa Sisu-ohjelmaa varten. Ensimmäisen kerran rastikerhon historiassa oli tarjolla myös koko perheen vaellus Puntalassa. Pimeäsuunnistus Kauniskalliolla päätti rasti-

kerhon vuoden 3.11.2012. Suunnistusopen sydäntä lämmitti nähdä, miten nuori alkoi hahmottaa kartan ja maaston välistä yhteyttä ja teki oivalluksia! Näin kuinka monen lapsen pään päällä syttyi lamppu useamman kerran, kun pysähtyi ja itseksensä tuumi ja vertaili karttaa ja maastoa. Nämä kauempaa havaitut hetket ovat ohjaajan palkanmaksu-hetkiä. Kiitos kaikille hippolaisille rastikerhoon osallistumisesta, kiitos vanhemmille kun olitte mukana kerhon toiminnassa ja kiitos ohjaajille tapahtumakertojen järjestämisestä.

Taina Kaakinen

Hippokerholaisen kuulumisia

Metsässä on rauhallista ja linnut laulaa

Poikani Justus aloitti tänä keväänä SK Vuoksen Hippo-kerhon täynnä intoa ja jo parin kerhoillan jälkeen piti päästä Eukkorasteille kilpailemaan. Justus soitti keväisenä maanantai-iltana isälle ja ilmoitti kilpailevansa Eukkorasteilla sarjassa H 12 TR.

Ensin ajattelin, että ehkä on liian aikaista hypätä heti kilpailemaan, mutta suostuin lopulta pojan kisadebyyttiin hänen syntymäkotikunnassaan Ruokolahdella. Pelkästään parin Hippo-kerhon treenin jälkeen en olisi poikaa varmasti metsään laskenut. Omat kokemukseni suunnistuksesta kun painoivat alitajunnassa, että tämä ei ole ihan treenaamattomien ihmisten hommaa.

Poika oli kulkenut kuitenkin jo pari vuotta mukanani työkeikoilla eri suunnistuskeikoissa ja oli myös ollut mukanani lenkipoluilla ja suunnistusharjoituksissa, kun valmistauduin omaan suoritukseeni Virolahden Jukolan Viestiin vuotta aikaisemmin. Justus kävi tuolloin jo itsenäisesti kiertämässä myös Uutisvuoksen rastien C-radan.

Toissa vuonna Fin5 viikolla Justus kulki joka päivä isän kanssa töissä mukana Jukajärvellä. Kiersi lasten rastirallin useampaankin otteeseen. Sama toistui myös seuraavana vuonna Virolahden Jukolassa ja poika alkoi jo kovasti inttämään:

–Iskä milloin minä saan aloittaa suunnistuksen ihan oikeasti? Silleen urheiluseurassa, siellä Hippo-kerhossa?

Virolahdelta pois ajaessa Justus selitti ismän kartasta karttamerkkejä Teemu Korhoselle ja totesimme yhteen ääneen, että poika lukee karttaa isäänsä paremmin. Siksi uskalsin laskea Justuksen Kärinkiin Eukkorasteille jo tänä keväänä.

Justus selvisi ensimmäisestä kisasuorituksestaan hyvin ja ilo oli ylimmällä kun ”ihan kaikki rastit löytyivät”. Lauantain suorituksen jälkeen oli selvää, että sunnuntaina piti päästä tukireitille uudestaan. Sen kisan jälkeen pojan kysymys oli:

–Iskä milloin on seuraavat kisat?

Justus kilpaili kesän aikana kaikkiaan kolmessa nuorten Rasticupin osakilpailussa. Kansallisista kisoista tuli Eukkorastein lisäksi kokemusta Lappeenrannan Rinkeli-rasteilta, missä tuli viidestä pojan joukossa kokonaiskilpailun toinen sija. Justus haki palkintonsa ansaitusti ylpeänä. Tukirastin reitti oli jostain syystä aloittelijoille yllättävänkin vaikea ja viidestä pojasta Justus oli toinen molempina päivinä ilman hylkyä selvinnyt. Pojalla meni metsässä aikaa jonkun verran ja kisajärjestäjätkin kävivät jo isältä kysymässä, onko poika vielä metsässä. Punaposkinen innokas hippokerholainen tuli lopulta maaliin itselleen voittajana.

Rippe Riikonen

Katso Huippuaikuisen valmennusvideo 2012

<http://www.youtube.com/>

Koululiikuntaliiton kisat 2012

KLL-kisat oli Hyvinkäällä elo-syyskuun vaihteessa. Lähdimme matkaan torstai-iltana Autolinjojen bussilla. Matkalla oli yksi tauko Nastolan ABC:llä. Majoitus oli järjestetty Sveitsin lukiolla. Meille oli varattu kaksi luokkaa. Meidän kanssa samassa luokassa yöpyi myös pellolaisia. Nukkuminen sujui muuten hyvin paitsi että minun ilma-apatjaan oli tullut pieni reikä, joten jouduin sitten nukkumaan ekan yön kylmällä ja kovalla lattialla. Onneksi sain toiseksi yöksi lainapatjan!

Aamupalan jälkeen lähdimme porrastetusti kohti kisakeskusta. Ensimmäisenä metsään lähteneet menivät kisapaikalle linja-autolla ja myöhemmin lähteneet menivät perästä kävellen. Onneksi matka ei ollut pitkä kisakeskuksen ja koulun välillä. Lähdin suunnistamaan melkein viimeisenä meidän sarjasta ja maaliinkin tulin meidän sarjan viimeisten joukossa. Suunnistus meni aika huonosti, mutta selvitin kumminkin radan läpi.

Ruokailut järjestettiin koululla sekä kisakeskuksessa. Koululla ruoka oli ihan hyvää, mutta kisakeskuksen ruoka oli minun mielestä pahaa.

Illalla käytiin palkintojen jaossa ja diskossa. SK Vuokselaisista parhaiten pärjäsi Imatraa edustanut Henri S. (10.) ja Lappeenrantaa edustanut Eetu K. (11.)

Seuraavan päivän viestiin en osallistunut, kun olin niin flunssainen. Mieli olisi tehnyt kovasti mennä kisaamaan. Viestissä parhaan sijoituksen saivat C-sarjassa Atso, Essi ja Henri (10.)

Viestin jälkeen lähdimme heti kotimatkalle. Pysähdyimme vain kerran, tällä kertaa Matkakeitaalla. Matka meni hyvin ja pääsimme vihdoinkin kotiin. Ensi vuonna sitten kilpaillaan Heinolassa!

Jenni

Nuoret leireilivät Vuokatissa 18.-21.10.12

Lauantain pyörälenkki

Kävimme maastopyörä lenkillä vaarojen takana. Reitti kulki opistolta Heikkilälle ja takaisin, yhteensä noin 16 km. Kun aloitimme pyöräilyn kuljimme aluksi hiihtouria. Kun vastaamme tuli iso mäki josta näki melkein koko vaaran, silloin oli hyvä fiilis. Jotkut kohdat olivat märkiä, minä olin melkein kokoajan turvallani niissä kohdissa. Pyörät jotka lainasimme olivat todella hyviä, niissä oli 28 vaihdetta ja hyvä etujousitus.

Reitti oli todella mäkinen mikä teki siitä hyvän harjoituksen. Reitin jälkeen olimme märkiä, likaisia ja hikisiä.

Semmoinen oli pyörä lenkkimme.

Veeti Miikki

Vuokatissa maastoon päästiin myös nastareilla ja suksilla. Liisa Nenonen etualalla.

Aikuisten suunnistuskoulu

Jo aikuisikään päässeiden suunnistuskoulu pidettiin toukokuun aikana Imatran ja Ruokolahden maastoissa. Suunnistuskoulu aloitettiin 7.5 teoriatunnilla, jolloin perehdyttiin hieman suunnistusajatuksen, karttamerkkeihin, varusteisiin ja suunnanottoon. Maastokertojen teemoina olivat rastipisteet luonnossa, suunnassa kulku, korkeuskäyrät, reitinvalinta, varma rastinotto sekä tavallinen suunnistusrata. Etenkin suunnassa kulku Vuoksenniskalla sekä korkeuskäyrien hahmotus Rantaharjulla saivat kiitosta harjoitukseen sopivasta maastosta ja onnistumisen elämyksistä. Suurin osa osallistujista oli Imatralta, mutta kauimpaa tulleet ajelivat aina Vehkakaipaleelta asti. Tämä on osoitus siitä, että Etelä-Karjalan alueelle aikuisille suunnattuja suunnistuskouluja on harvoin, vaikka tilausta niille olisi.

Suunnistuskoulun tavoitteena oli saada mukaan niin ensimmäisiä askelia suunnistuksen poluilla ottavia, kuin jo hieman lajin saloihin perehtyneitäkin kuntoilijoita. 12 hengen ryhmä olikin varsin monimuotoinen aina Jukolan viestin kävijöistä täysin vasta-alkajiin. Ryhmän koostumus loi oman mausteensa koulun toteutukseen ja aina ei kaikille sopivan helppoja tai vaikeita haasteita vetäjä onnistunut tarjoamaan. Erityisen vaikeaa oli löytää sopivia maastoja, kun suunnistuskoululaisten taidot karttuivat koulun edetessä. Hyvin polkurikkaita maastoja sekä kilpailuihinkin sopivia haastavia maastoja kyllä löytyi, mutta aikuisten tarpeisiin sopivia ”turvallisia” ja silti paljon kartanlukua sisältäviä maastoja oli lähialueilta vaikea löytää.

Vaikka suunnistus onkin välineistöltään hyvin yksinkertainen ja jopa vaatimaton laji, sopivat kengät ovat tärkeässä roolissa ja jopa turvallisuuskysymys. Jalkaklinikkaillassa Imatran Intersport tuli mukavasti suunnistuskoululaisia ja muutakin seuraväkeä vastaan nimenomaan jalkineiden osalta. Jalka-analysillä ja asiantuntijoiden opastuksella löydettiin oikeanlaiset jalkineet jokaisen tarpeita vastaaviin tarkoituksiin.

Seuratyössä olisi tärkeää myös tulevaisuudessa muistaa esimerkiksi hippolaisten vanhemmat ja muutkin aikuiset, jotka olisivat innokkaita opettelemaan suunnistuksen salat, mutta kynnys lähteä yksin metsään on liian korkealla. Meidän lajia jo harrastavien tulisi pyrkiä madaltamaan tätä kynnystä ohjaamalla ja opastamalla, sekä rohkaisemalla uusia aikuisia tulemaan mukaan seuran toimintaan, niin UV-rasteille kuin vaikkapa seuran jumppiin. Aikuisten suunnistuskoululle ei välttämättä ole tarvetta joka vuosi, mutta jatkuvaa pientä aktiivisuutta asian suhteen on hyvä pitää yllä, sillä ikinä ei tiedä milloin ja ketä suunnistuskärpänen seuraavaksi puraisee.

Mukavaa loppusyksyä – ladulla taas tavataan!

Anni T.

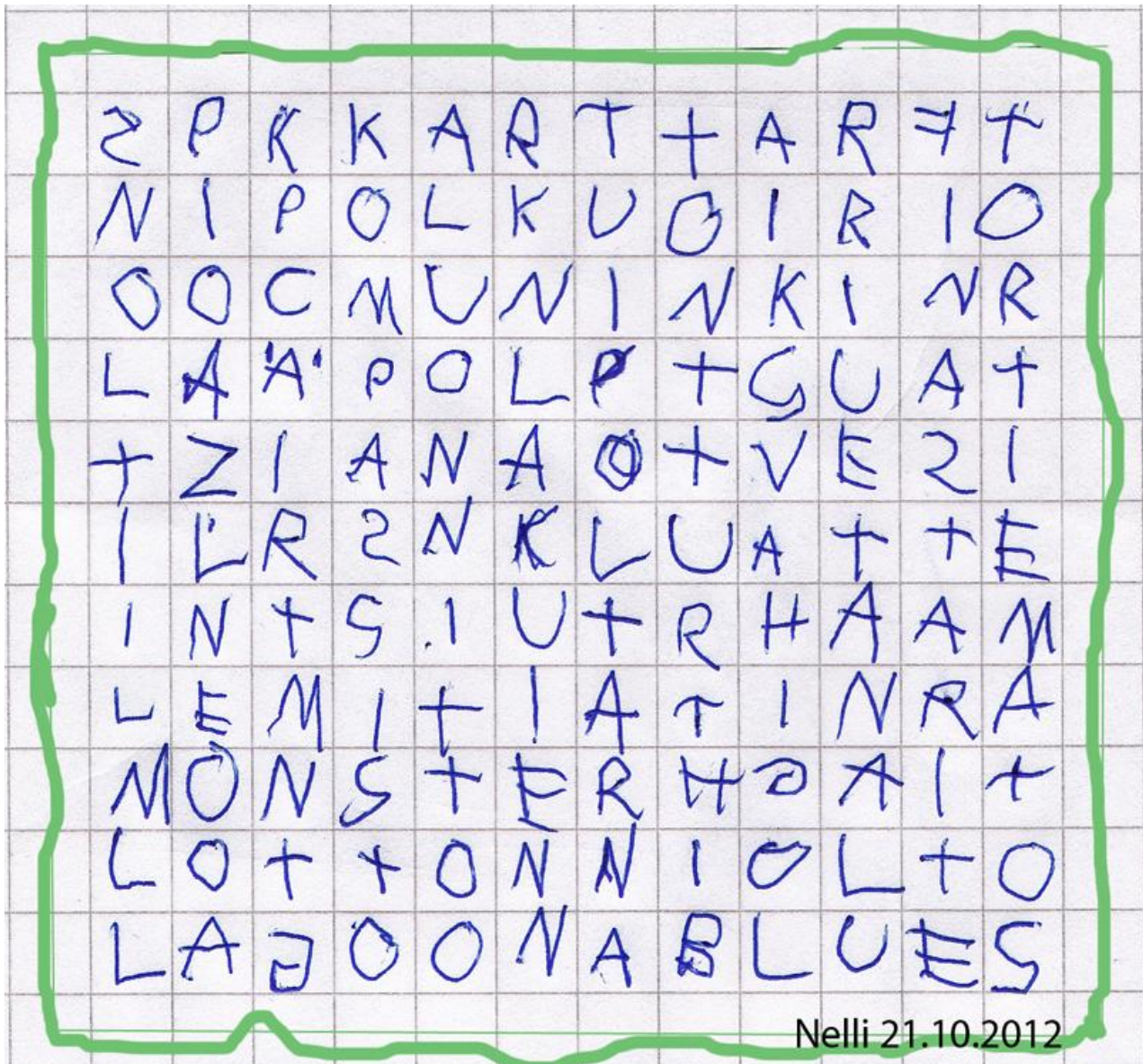
ETELÄ-KARJALAN
Osuuspankki

Nuorten sivut

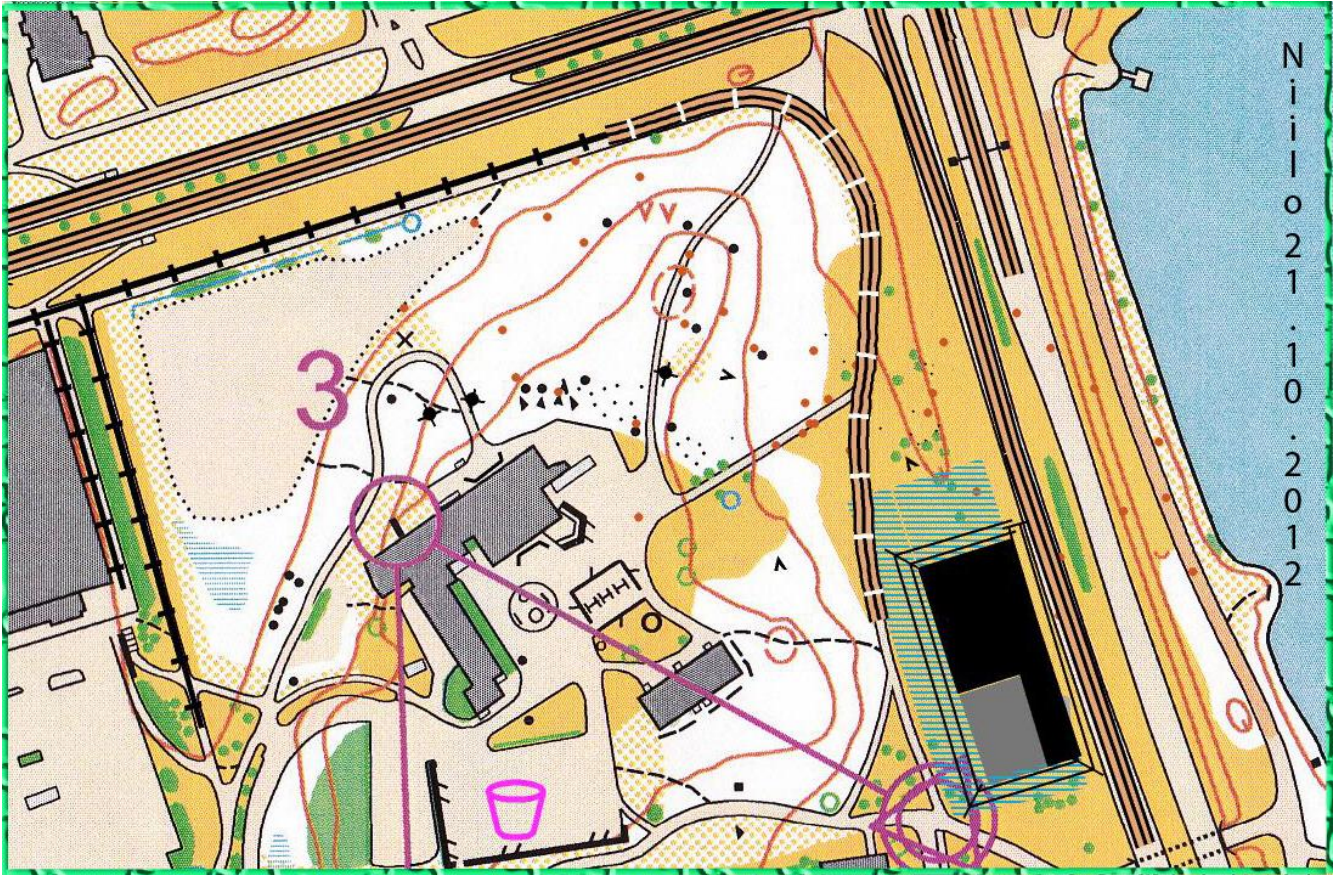
Seurasiimarissa 1/2012 kuvassa oli Taina Kaakinen. Ristikon oikeat vastaukset olivat: rasti, kartta, kivi, puu, polku, k-piste, siimari, hiihto (vastaukseksi tuli Sk Vuoksi).

Nuorten sivuille kaivataan lisää tekijöitä. Ilmoita halukkuudestasi Noralle (norasaa@gmail.com).

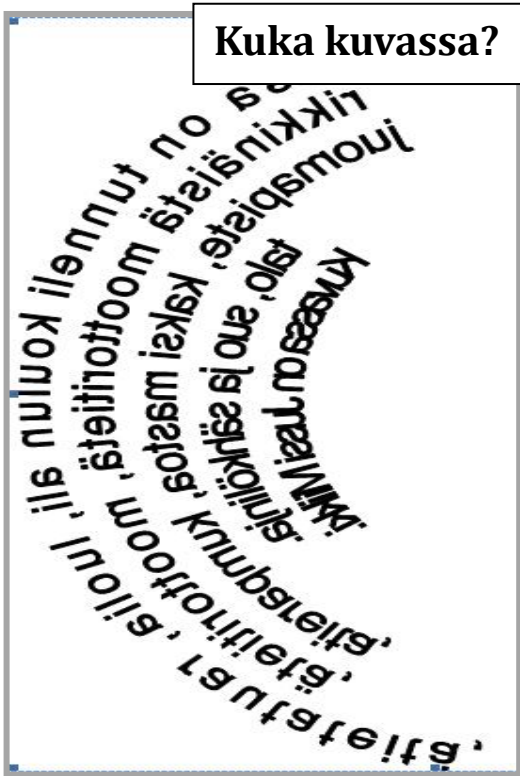
Etsi Nellin sanasokkelosta suunnistukseen liittyvät sanat: kartta, kompassi, emit, polku, vesi, tie, nastarit. Lisäksi sokkeloon on piilotettu muitakin sanoja, löydätkö niitä?

Niilo on päässyt Antin kartantekokurssille ja oppinut siellä tärkeitä asioita kartanteon eri vaiheista. Jokin on kuitenkin mennyt vikaan päivittäessä Linnalan koulun alueen karttaa. Löydätkö virheitä?

Kuka kuvassa?

Henri, Essi, Vilma, Miika, Liisa, Joose ja Atso edustivat SK Vuoksea Nuorten Jukosaa 2012.

Nuorten Jukola 2012

Tänä vuonna 27. Nuorten Jukola järjestettiin Vehmaalla. Viesti on kansainvälinen ja koostuu 7 osuudesta. Mukana oli 170 joukkuetta, 4 eri maasta. Sk Vuoksi sai kasaan seuraavanlaisen joukkueen:

1. osuus	Atso Salopelto	4.2 km
2. osuus	Joose Linroos	4.2 km
3. osuus	Liisa Nenonen,	2.1 km
4. osuus	Miika Husu	2.1 km
5. osuus	Vilma Juvakka	3.6 km
6. osuus	Essi Väisänen	4.4 km
7. osuus	Henri Similä	6.0 km

Matkaa tehtiin mukavasti ja turvallisesti Husun Heikin kyydissä.

Reissuun lähdettiin perjantaina Husujen hienolla transporterilla, joka vastasi kaikkia odotuksia pakettiauton mukavuuksista. Matka taittui nopeasti ja abc asemilla riitti ruokaa nuorille suunnistajille. Lopulta selvittiin illan hämärtyessä majoitukseen koulun kovalle lattialle ja saatiin nauttia koko yö yhteismajoitusten ihanuuksista.

Seurasiimari / marraskuu 2012

Lauantaiaamuna transportteri otti suunnan kohti Vehmaalla sijaitsevaa kisakeskusta. Teltpaikka löytyi, mutta telttaa ei. Onneksi kisapäivän ilma oli suunnistusporukkaa suosima, lämmin ja aurinkoinen, vaikka sääennusteet uhkasivat vesisadetta.

Maasto oli paljon polkuja sisältävää, mäkistä sekamaastoa. Radoille mahtui isoja hakkuualueita, soita, ojia, sekä tarkkuutta vaativia pienipiirteisiä avokallio-alueita. Ratamestari oli onnistunut luomaan radat, jotka antoivat haasteita kokeneillekin suunnistajille, vauhtia ylläpitävistä polku väleistä huolimatta.

Edellisvuoden menestyksekkään suorituksen jälkeen pääsimme starttaamaan viestin hyviltä paikoilta (12) ja saimme GPS- seurantalaitteet selkään. Atso sai kunnian aloittaa joukkueemme viestin ja hyvin hän aloittikin, tehdessään mahtavan suorituksen ja tuodessaan joukkueen 4. vaihtoon. Viestii eteni mallikkaasti ja kaikki tekivät parhaansa. Pieniä pummejakin sattui, niin kuin lajissa yleensäkin.

Selkäkivut ja GPS-laite painoivat Joose poikamme suoritusta. Onneksi Vilma selviytyi kiitettävästi GPS-laitteen paineista huolimatta ja sai hyvin nostettua joukkueen sijoitusta. Essillä oma suunnistus onnistui, mutta sairastelun vuoksi tiukka juoksunopeus tippui retkeilyvauhtiin. Onneksi ankkurimme Henri oli kokenut ja taisteli metsässä viimeiseen asti.

Loppusijoitukseksi juoksimme sijan 26, josta on helppo lähteä nousemaan ensi vuonna Kouvolassa.

Väsyneenä, mutta kokonaisuuteen tyytyväisenä joukkue hyppäsi takaisin transportterin kyytiin kohti Imatraa. Mukavassa porukassa matkustaen ja abc:llä syöden matka taittui nopeasti. Pian olimmekin jo Lappeenrannassa missä ensimmäinen matkustaja tippui kyydistä pois.

Kiitämme Husuja transportterista ja voimme lämpimästi suositella sitä

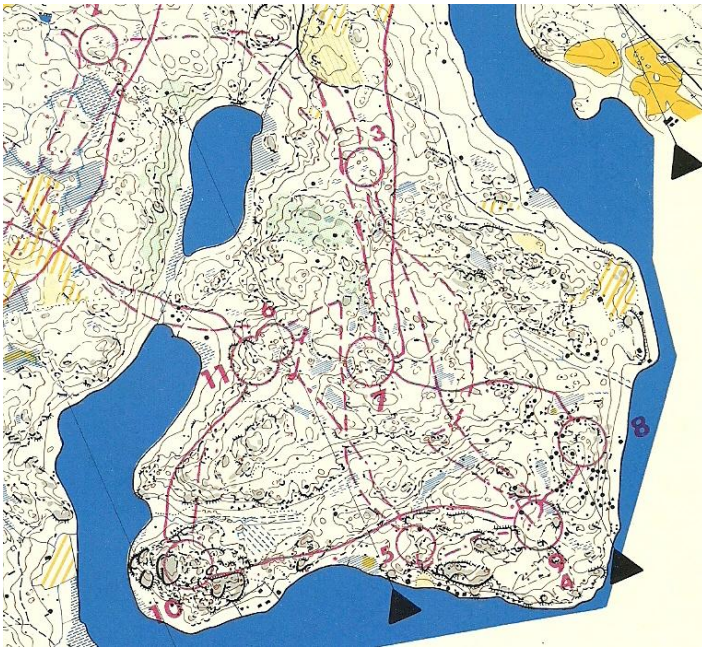
seuraavillekin seuran suunnistus matkoille!

Essi Väisänen ja Vilma Juvakka

Eukkorastit 30 vuotta

Eukkorastien historia alkoi Ruokolahdella vuonna 1982. Suomen Suunnistusliiton juhlakilpailu ristittiin tuolloin nimellä Eukkorastit. Liiton juhlakilpailu oli vuosittain suunnistettava kaksipäiväinen tapahtuma. Ensimmäiset Eukkorastit keräsivät yhteen noin 3000 suunnistajaa Korpinsalon kartalle, joka maastona oli osittain sama, jossa Jukolan viestiä vietiin viisi rastikesää aiemmin. Pääsarjavoitot menivät Ruotsiin, kun Arja Hannus ja Jörgen Mårtensson voittivat kaksipäiväisen kamppailun suomalaishuippuja vastaan.

Viereisessä karttaleikkeessä ensimmäisten Eukkorastien miesten pääsarjan kiemuroita Vasarinniemessä. Yhtenäisellä viivalla Jörgen Mårtenssonin reitti ja pitkällä katkoviivalla toiseksi tulleen Ari Anjalan reitti. Pienemmät rastiympyrät ja lyhyet katkoviivat kuuluvat naisten radalle.

Lähde Rauno Liimatainen: Rastivuosisikirja 1982.

Kaksi vuotta ennen tuota Virmutjoella käytyä kisaa tarjosi Suunnistusliitto Ruokolahden Suunnistajille mahdollisuutta järjestää suunnistusviikko Fin5 silloin vuonna 1982. Vuonna 1983 alkoi sitten suunnistusviikko Pohjanmaalta, kun me emme silloin uskaltaneet sitä ottaa tehtäväksemme. 28 vuotta mietittyämme sitten järjestimme Finin.

Vuoden 1982 Eukkorasteista jäi mm. mieleen, että ruotsalaiset pääsarjavoittajat eivät huolineet voittajille varattuja palkintoja. Palkinnoiksi kun oli teetetty isot puiset pihakeinut. Mieleen jäi myös sunnuntain Urheiluruutu, jossa maanomistaja Väinö Hellsten Laamalasta vastaili myönteiseen sävyyn toimittaja Pekka Oksalan kysymyksiin, miten hän metsänomistajana näkee suunnistajat kilpailemassa hänen omistamillaan mailla.

Eukkorastien keväinen ajankohta toukokuun alussa on aiheuttanut usein päänvaivaa ratamestareille, kun maastossa on lunta polveen asti vielä huhtikuun viimeisellä viikolla. Kun Eukkorastit justiin Lörötharjulla ja sohjolunta oli massa lähes polveen asti, kommentoivat eräät Mustakulkkulan isännät, että ”suunnistajat olivat polkeneet tien yli vähintään pataljoonan vahvuisen jotoksen”. Äitienpäivää olemme viettäneet vuosikymmenten aikana useammin kilpailukeskuksessa kuin kotona.

Korpinsalo, Vääränsalo, Lörötharju, Hänninjärvi, Eräjärvi, Lääväkorpi olivat karttoja, joissa alkuvuosien Eukkorastivälejä suunnistettiin. Ehkä kotimaisittain kovatasoisin Eukkorastikisa on käyty vuonna 1985 Kempin suuron ympärillä Hänninjärven kartalla, kun Suunnistusliiton valmennusryhmät olivat täällä leirillä ja juoksivat kisan leirikilpailunaan.

Eukkoviesti toisena kilpailupäivänä otettiin ohjelmaan vuonna 1984 ja sitä juostiin reilun kymmenen vuoden ajan viestiliigan osakilpailuna. Valtakunnan huippuseurat tulivat Ruokolahdelle Eukkoviestiin paitsi liigapisteitä hankkimaan niin myös testaamaan joukkueita lähestyvää Jukolan viestiä varten.

Arja Hannus voitti Eukkorastien naisten pääsarjan.

Kuva Seurasiimari no: 2 1984

Karkia, Pärehöylänkangas, Pontikkakorpi, Muoramäki, Tuomilahti, Valkinhovi, Lökkiönjoki – karttojen nimet kertovat, että nyt kisattiin Eukkorastiväleillä myös naapurikunta Puumalan puolen mahtavilla kallioilla. Järjestimme noissa vaativissa maastoissa myös PM-katsastukset 1995, MM-katsastukset 1997, Maailman cup -katsastukset 1998 ja monta myös osanottajamäärältään isoa kisaa.

Monia mieleenpainuvia tapahtumia Eukkorastien kisajärjestelyistä on jäänyt mieleen. Kun maastoon rakennettu kilpailukeskus jäi sunnuntaina purkamatta, telttojen päällä oli märkä kymmenen sentin kerros lunta. Kerran kun ratamestarit menivät kilpailukeskukseen niin karhu istui siinä ja ihmetteli kuka on vallannut hänen reviirinsä. Pelonsekaisilta ajatuksiltakaan ei ole aina välttytty, esimerkiksi silloin, kun karhun pesä ja pedon tappama hirvi satuivat suunnitellulle rastivälille. Kylmimmät Eukkorastit säiden puolesta juostiin vuonna 1994 Rautionhovin kartalla lauantaina ja kun Ikaalisten Nouseva Voima juhli viestivoittoa Rantalinnan pihassa sunnuntaina, olivat olosuhteet lähes talviset lumisadetta myöten. Mukavia muistoja minulle on jäänyt niistä kisatapahtumista, joissa sain seuran puheenjohtajana tai kutsuvieraisäntänä seurustella aktiivisen kutsuvierasjoukon kanssa. Maanomistajien, seuran perustajajäsenten ja yhteistyötahojen edustajien kanssa saimme monesti kokea ja nähdä hienon urheilutapahtuman tilanteita. Muistan elävästi metsäyhtiön viestintäpäällikön sana, kun hän kiitti meitä järjestäjiä: ”Tänään olen saanut mahtavan tietopaketin suunnistuksesta.”

Hyvien kilpailumaastojen hakeminen on monesti johtanut siihen, että kilpailukeskus on jouduttu rakentamaan ahtaaseen paikkaan. Yksi haastavin kisakeskus rakennettiin Aholammin kämpälle 1993, jossa tilaa piha-alueella oli juuri sen verran, että Eukkorastien uusi vaalivaate mahtui suoraksi. Vuonna 2003 Eukkorastit laaman Koskella Suurenmäen kartalla oli SK Vuoksen ensimmäinen kisaponnistelu. Upeat puitteet navettaravintoloihin antoivat hyvän lähdön uuden seuran kisakoneistolle. Kuluneen vuosikymmenen aikana on Eukkorasteja juostu väliin Imatralla, Rautjärvellä ja taas Hauklapissa, Rautkorvessa, Karhukoskessa ja Kärängillä. Näiden vuosikymmenten aikana on siirrytty pihtileimauksesta emit-aikaan. Tulospalvelu antaa rastiväliajat analysoitavaksi niin nopeasti, että valuva hiki turmelee käteen annetun paperiliuskan.

Keväällä 2002 menin Lampilan kylässä paikalliselta isännältä kysymään lupaa Eukkorastien järjestämiseen heidän maillaan. Talon isäntä Uolevi Lampinen, vastasi: ”Tiedänhän minä, Martti, että ei teillä suunnistajilla kellään niin paljon maata ole, että omalla maalla voisi suunnistuskilpailut järjestää.” Alueet tarkistettiin kartalta ja maanomistajan lupa saatiin. Ratamestarin ja kilpailunjohtajan tehtävissä olen oppinut tuntemaan alueen maanomistajat. Metsänomistajien myönteinen suhtautuminen harrastustamme kohtaan ansaitsee suurkiitoksen näistä vuosikymmenistä.

Martti Asikanen

RuSu teki Ruokolahtea oivalla tavalla tunnetuksi Eukkorastellaan.

Kuva Seurasiimari no:2 1984

Ruokolahti
MaaseutuSaaristo

Eukkorastit 2012

Menneen kevään Eukkorastit Kärinki-Petturmäki –kartalla jäivät muutamaa maastokäyntiä lukuun ottamatta kevääseen ja se sai vähän ehkä painettakin ratamestarien korvien väliin. Kosti suunnitteli aikuisten radat tehtyään tarvittavat maastokäynnit alueella. Muutamia maanomistajilta tulleita maastonkäyttötoiveita huomioiden valmistuivat haastavat radat molemmille päiville. Mattisen Rekan asiantuntevassa valvonnassa kaikki sujui niin kuin pitääkin 30 vuoden harjoittelun jälkeen.

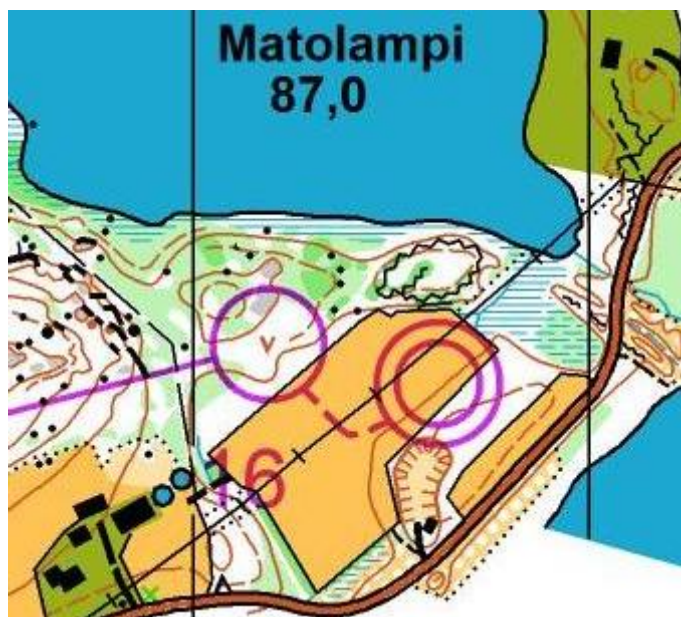
Lasten lähdön tunnelmaa. Kuva Virpi Juutilainen

Lasten ratojen laatiminen näytti kartalla vaikealta maastovaativuuden ollessa todella kovan. Riittävän turvalliset ja onnistumisen elämyksiä tarjoavat radat saatiin aikaiseksi, kun raivattiin uraa ja rakennettiin pitkoksia tulvivien ojien päälle. Ilahduttavan runsaasti ilmestyi lasten lähtöpäikalle nuoria suunnistajia ja se jos mikä palkitsi tehdyn työn. Seuramme juniorit olivat vahvasti esillä kevään Eukkorastien tuloluetteloissa ja vähän isommat nuoret avustivat hienosti RR-radon rakentamisessa ja purkamisessa.

Kävin lauantaina kiertämässä RR-radon tyttärenpoikani Jussin kanssa. Eniten nelivuotiasta kiinnosti reitillä olleet pitkossillat. ”Näytä ukki kartasta missä on seuraava silta” kuului Jussin kysymys aina sillan jälkeen.

IMATRAN SEUDUN SÄHKÖ OY
Karhumäenkatu 2, 55120 IMATRA,
Puh 05 683 55, Fax 05 683 5229,
www.issoy.fi

Kilpailukeskus oli Pohjalaisen Paulin pellolla, samassa paikassa jossa kaksikymmentä vuotta sitten ratkottiin Suomenmestaruuksia viesteissä. Tälläkin kerralla kilpailukeskus saatiin toimimaan hienosti maanomistajan suosiollisella avustuksella – jopa Paulin lehmälaitumen sähköaitatolpat saatiin kisakäyttöön loppuviitoitukselle. Reilu 300 osanottajaa ja tarmokkaat talkoolaiset loivat hienon kisakokemuksen.

Viimeinen rasti pilkottaa rinteessä koivikossa, josta kilpailijat saivat hyvän vauhdin loppuviitoitukselle laiduntolppien väliin.

Kuva Virpi Juutilainen

Kisaravintolassa oli tunnelma kohdallaan. Kuva Virpi Juutilainen.

Maksurästtit

Tämän lehden liitteenä on lappu, johon on merkitty sinun (ja perheesi) maksurästtit. Ne sisältävät vuoden 2012 jäsenmaksun sekä kaikki rästissä olevat varustehankinnat että leiri- ja muut vastaavat maksut. Maksuissa on otettu huomioon syyskuun loppuun mennessä seuran tilille tulleet maksut.

Maksa maksut seuran tilille 509400-296323. Viitenumero ilmenee liitteenä olevasta lapusta. Jos sinulla on jotain erityistä viestiä maksuun liittyen, niin merkitse se viestikenttään ja jätä viitenumero pois. Muuten viesti ei välity seuran tiliotteeseen.

Jos lehden mukana ei ole liitettä, niin sinun (ja perheesi) osalta ei ole rästejä. Kansallisten kilpailujen osanotto-
maksujen tilanne selvitetään kauden loputtua marraskuussa.

Jos sinulla on kysyttävää maksuista tai olet maksanut jonkun liitteenä olevaan lappuun merkityn maksun, niin ota yhteys Antti Kanerva puh. 050 339 5611.

Ilmoita myös, jos haluat lopettaa seuran jäsenyyden. Sen voit ilmoittaa sähköpostilla antti.kanerva@2010.fin5.fi.

Antti Kanerva

SK Vuoksi
Sääntömääräinen

SYYSKOKOUS

lauantaina 24.11.2012 klo 17.00

Jaakkiman opistolla (Opistontie 21, Ruokolahti,
opastus Puumalantieltä kt 62)

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa! Johtokunta

Suunta Jaakkimaan!
Vietämme seuran

PIKKUJOULUJUHLAA

lauantaina 24.11.2012 klo 18.00

Jaakkiman opistolla (Opistontie 21, Ruokolahti,
opastus Puumalantieltä kt 62)

Pikkujoulupurtavaa, menestyneiden ja nuorten
palkitsemiset ja muuta mukavaa ohjelmaa!

Ilmoittaudu seuran nettisivuilla – toki olet tervetullut
mukaan, vaikka ilmoittautuminen unohtuisikin.

Tervetuloa! Johtokunta

Muisteluita 19 eli

Luvatonta maastoon tutustumista

Olin Imatran Suunnistajien 27.9.1975 järjestämän pimeäsuunnistuksen SM-kilpailun ratamestarina. Kilpailua edeltävänä päivänä havaitsin maastossa (H21 -sarjan 8. rastin läheisyydessä) hieman omituisesti käyttäytyvän autoilijan. Pysäytin auton ja tunnistaessani sen ajajan suunnistajaksi, kysyin liikkumisen syytä. Tällöin sain vastaukseksi, että hän oli menossa rantaan tuttavaansa vastaan ja ajoi harhaan oikeaa tietä etsiessään.

Epäilyni ei kuitenkaan hävinnyt ja jäin hieman sivummalle odottamaan tilanteen kehittymistä. Jonkun ajan kuluttua auto tuli rannasta takaisin ilman kyseistä tuttavaa. Jälleen auton pysäytys ja vastauksena oli: “Muistin ajankohdan väärin, meidän pitikin tavata tuntia myöhemmin”. Kyllä siinä paljon muustakin ja periaatteellisista asioista keskusteltiin, myöhemmin jopa puhelimessa. Nämä puhelinkeskustelut kaveri kertoi ottavansa nauhalle. No se ei minua häirinyt. Kun pitävää näyttöä ei ollut, en voinut kuitenkaan kieltää hätä osallistumasta kilpailuun.

Kun asianomainen menestyi varsin hyvin kilpailussa (6.), en katsonut voivani jättää asiaa, vaan otin sen uudelleen esille kilpailukeskuksessa. Pitkien keskustelujen jälkeen sanoin hänelle, että kun sanot sen henkilön nimen ketä hän oli vastassa, niin voimme tarkistaa asian. Tässä vaiheessa epäilty katsoi parhaaksi poistua kilpailupaikalta mitään sanomatta ja hänen kilpailusuorituksensa hylättiin.

Vertaapa kyseistä karttaa nykyiseen tilanteeseen. Tuohon aikaan Ukoskan suunnalla ei ollut vielä minkäänlaista latuverkostoa.

Antti Kanerva

